

732
/12

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUSSEL

2 + 1

NR. 12/2075/A VAN DE ALGEMENE ROL

Bijlagen:
1 dagvaarding
1 beschikking artikel 747 § 1 Ger.W.
4 conclusies

zoals in kort geding – weigering huwelijk

1 kopie
dossier

in zake van :

de heer [REDACTED]
mevrouw [REDACTED]
beiden wonende te 1932 Zaventem, Weidestraat 1/1;

eisende partijen,
vertegenwoordigd door Mter. Verbeke loco Mter. Patrick Masureel,
advocaat te 1030 Brussel, Eugène Smitsstraat 28-30;

tegen :

de AMBTENAAR VAN DE BURGERLIJKE STAND VAN
[REDACTED], met kantoren te [REDACTED]

verwerende partij,
vertegenwoordigd door Mter. Guido Baeten, advocaat te 1933
Sterrebeek (Zaventem), Burchtstraat 18;

register nr.

12/13543

***

In dit geding wordt geconcludeerd en gepleit in het Nederlands ter
openbare zitting van 13 maart 2012.

Na beraad spreekt de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te
Brussel volgend bevelschrift uit :

Gezien :

V-EV

- de dagvaarding betekend op 31 januari 2012 bij exploit van
Luc Pauwels, plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder in
vervanging van Roger Moreels, gerechtsdeurwaarder
verblijvende te 1190 Vorst, Dierenriemstraat 13;
- de beschikking bij toepassing van artikel 747 § 1 Ger.Wb.
uitgesproken op 3 februari 2012;

- de conclusie neergelegd voor eisende partijen op 5 maart 2012;
- de conclusie en syntheseconclusie neergelegd voor verwerende partij op 23 en 24 februari 2012 en op 9 en 14 maart 2012;

Gehoord in hun pleidooien de raadslieden van partijen;

***

1. De vorderingen

De vordering van eisers strekt er hoofdzakelijk toe de weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand van 17 januari 2012 om hun huwelijk te voltrekken te horen vernietigen, aan verweerder het bevel te horen opleggen het huwelijk te voltrekken tussen beide eisende partijen binnen tien dagen na de beschikking en de termijn waarbinnen het huwelijk voltrokken moet worden te verlengen met een periode van 6 maanden.

2. De feiten

De objectieve feitelijke gegevens die relevant zijn voor het beoordelen van het geschil kunnen aan de hand van de neergelegde stukken als volgt worden samengevat.

Eisers deden aangifte van huwelijk op de gemeente ~~XXXXXXXXXX~~ op 27 mei 2011.

De vooropgestelde huwelijksdatum was 19 november 2011.

Op 7 juli 2011 beslisten de burgemeester en de gemeentesecretaris de huwelijksvoltrekking met twee maanden uit te stellen

Op 17 januari 2012 gaf het Openbaar ministerie een ongunstig advies met betrekking tot het voorgenomen huwelijk, na een politieonderzoek te hebben laten uitvoeren.

Op 17 januari 2012, liet verweerder weten aan eisers dat hij weigerde het huwelijk te voltrekken met volgende motivering (dat in exact dezelfde bewoordingen het advies van het Openbaar ministerie overneemt):

"(...)

1. *Mijn ambt kan geen tegenstrijdigheden vinden in de verklaringen van de partijen. Echter lijken thans nog onvoldoende elementen aan mijn ambt te zijn voorgelegd die wijzen op een duurzame en oprechte relatie tussen betrokkenen.*
2. *de vreemdeling bevindt zich nog in het buitenland en heeft blijkbaar nog geen visum gekregen voor België; het behoort aldus aan de betrokkenen om aan de dienst vreemdelingzaken de nodige bewijzen van duurzame relatie voor te leggen, met het oog op het*

verkrijgen van een visum op grond van gezinshereniging. Bovendien zal de dienst vreemdelingenzaken – alvorens een visum af te leveren – een toetsing maken aan de nieuwe wettelijke regels, inzake gezinshereniging. (o.m. de Wet dd. 8.07.2011 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wat betreft de voorwaarden tot gezinshereniging). Deze regels bestaan immers onafhankelijk van de geldigheid van het voorgenomen huwelijk op zich.

3. *Zolang de vreemdeling geen visum heeft verkregen vanwege de dienst vreemdelingenzaken (o.m. ingevolge de Wet dd. 8.07.2011 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wat betreft de voorwaarden tot gezinshereniging) en de vreemdeling aldus geen toegang zal hebben tot verblijf in België, lijkt de ambtenaar van de burgerlijke stand geen huwelijk tussen betrokkenen in België te kunnen voltrekken aangezien huwen bij volmacht in beginsel niet wordt aanvaard”.*

3. Discussie

Artikel 146bis B.W. bepaalt dat er geen huwelijk is wanneer uit het geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet is gericht is op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat verbonden is aan de staat van gehuwde.

De bevoegdheid van de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand om te weigeren het huwelijk te voltrekken op grond van vermoedens van schijnhuwelijk, dient met de nodige omzichtigheid te worden toegepast. Het recht op huwelijk wordt immers gegarandeerd door art. 12 EVRM en art. 23 BUPO. Dit recht is niet verbonden aan de verblijfstoestand van de betrokken partijen, zodat het illegaal verblijf op zich geen grond tot weigering kan uitmaken. Er dient een geheel van duidelijke indicaties te zijn dat het huwelijk kennelijk niet is gericht op het vormen van een duurzame levensgemeenschap. In de Omzendbrief van 17 december 1999 inzake de wet van 4 mei 1999 tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende het huwelijk (B.S. 31 december 1999) worden op niet-exhaustieve wijze een aantal indicaties opgesomd:

- partijen verstaan mekaar niet of kunnen enkel op een gebrekkige wijze met elkaar communiceren of doen beroep op een tolk;
- partijen hebben elkaar vóór de huwelijksluiting nooit eerder ontmoet;
- een van de partijen woont duurzaam samen met iemand anders;
- partijen kennen elkaars naam of nationaliteit niet;
- een van de aanstaande echtgenoten weet niet waar de andere werkt;
- verklaringen omtrent de omstandigheden van de ontmoeting lopen manifest uiteen;
- een som geld wordt beloofd bij het aangaan van het huwelijk;

- het uitoefenen van prostitutie door een van beiden;
- het optreden van een tussenpersoon;
- een groot leeftijdsverschil.

De beoordelingsbevoegdheid van de rechter bij wie een verhaal tegen een beslissing tot weigering van huwelijksvoltrekking is ingediend, is niet beperkt tot een wettigheidscontrole van de beslissing van de ambtenaar. De rechter oefent zijn rechtsmacht over die beslissing volledig uit. Alles wat tot de beoordelingsbevoegdheid van de ambtenaar behoort, wordt onderworpen aan het toezicht van de rechter, mits het recht van verdediging wordt geëerbiedigd.

Het feit dat de wetgever ervoor geopteerd heeft om de beoordeling van dergelijke geschillen toe te vertrouwen aan de hoven en rechtbanken van de rechterlijke orde, die overeenkomstig artikel 144 van de Grondwet bevoegd zijn voor de vrijwaring van de burgerlijke rechten, wijst er immers op dat hij de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand niet aan een louter wettigheidstoezicht heeft willen onderwerpen, zoals administratieve gerechten doen ten aanzien van administratieve beslissingen.

De rechter moet dus uitspraak doen over het recht van de betrokkenen om een huwelijk aan te gaan en te laten voltrekken door de ambtenaar van de burgerlijke stand en dient daartoe, in voorkomend geval, te beoordelen aan de hand van alle hem voorgelegde feitelijke gegevens, of het voorgenomen huwelijk geen schijnhuwelijk is. Daarbij kan de rechter ook rekening houden met feitelijke gegevens die dateren van na de weigeringsbeslissing of die pas na de beslissing bekend werden.

In deze zaak is het mevrouw [REDACTED], die een verblijfsrechtelijk voordeel kan bekomen door het huwelijk met de heer [REDACTED].

Dat zij dat voordeel zal bekomen staat vast, doch om een huwelijk te weigeren moet blijken dat dit kennelijk het enige doel is van het huwelijk.

Er kan uit de objectieve elementen van de zaak niet afgeleid worden dat minstens één van beide eisers kennelijk uitsluitend de bedoeling heeft om een verblijfsrechtelijk voordeel te halen uit het huwelijk.

De ambtenaar van de burgerlijke stand, die het advies van het Openbaar ministerie letterlijk overneemt, keert de bewijslast onterecht om.

Het is niet aan eisers om aan te tonen dat zij de wil hebben om een duurzame relatie tot stand te brengen. Hiervan wordt uitgegaan bij om het even welke huwelijksaangifte.

Het is aan de ambtenaar van de burgerlijke stand om via het onderzoek en het advies van het Openbaar ministerie objectieve elementen aan te brengen die wijzen op het tegendeel.

De ambtenaar van de burgerlijke stand stelt zelf in zijn beslissing dat er geen tegenstrijdigheden worden gevonden in de verklaringen van betrokkenen. Ze werden allebei verhoord.

Het probleem van de visum van mevrouw [REDACTED] staat los van het voornemen van eisers om te huwen.

Het is om de reden dat eisers niet kunnen huwen dat mevrouw [REDACTED] geen visum gezinshereniging bekommt. De ambtenaar van de burgerlijke stand kan dit gegeven dan ook niet aanwenden om het huwelijk te weigeren.

Bovendien is de brief van 7 juli 2011, waarbij het uitstel van het huwelijk met twee maanden wordt aangekondigd, niet ondertekend door de ambtenaar van de burgerlijke stand als dusdanig.

Eisers stellen terecht dat de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand manifest laattijdig is, omdat de ambtenaar nooit een beslissing genomen heeft om het huwelijk met twee maanden uit te stellen. De enige beslissing die voorligt is een beslissing van de burgemeester om de huwelijksdatum met twee maanden uit te stellen. De burgemeester heeft geen enkele bevoegdheid in deze materie.

De ambtenaar van de burgerlijke stand stelt dat de brief van 7 juli 2011 uitgaat van de burgemeester die rechtens de ambtenaar is van de burgerlijke stand, en dat deze kennisgeving van uitstel van het huwelijk derhalve correct en tijdig werd opgesteld.

Artikel 167 lid 2 en 3 van het burgerlijk wetboek bepaalt dat de ambtenaar van de burgerlijke stand de voltrekking van het huwelijk kan uitstellen gedurende ten hoogste twee maanden vanaf de vooropgestelde huwelijksdatum, indien er een ernstig vermoeden van schijnhuwelijk bestaat.

De wet schrijft dus voor dat de ambtenaar van de burgerlijke stand het huwelijk kan uitstellen, en alleen hij.

In deze zaak is het de burgemeester, zonder te preciseren dat hij optreedt als ambtenaar van de burgerlijke stand, die de beslissing heeft genomen en deze ook heeft meegedeeld aan eisers.

De burgemeester is als dusdanig hiertoe wettelijk niet bevoegd.

Het feit dat de burgemeester ook de ambtenaar van de burgerlijke stand is, doet geen afbreuk aan het feit dat hij in deze zaak niet uitdrukkelijk is opgetreden in zijn hoedanigheid van ambtenaar van de burgerlijke stand.

Het is overigens de ambtenaar van de burgerlijke stand die procespartij is, omdat hij ook over een autonome beslissingsbevoegdheid beslist in deze materie. Het is dan ook de ambtenaar van de burgerlijke stand die de weigeringsbeslissing heeft genomen.

Bij gebrek aan een geldige beslissing tot uitstel van het huwelijk, is de weigeringsbeslissing genomen door de ambtenaar van de burgerlijke stand op 17 januari 2012 ook om die reden manifest laattijdig.

De vordering van eisers is dan ook gegrond zoals hierna bepaald.

Gelet op de houding van de ambtenaar van de burgerlijke stand, die enerzijds de wettelijke bepalingen die van openbare orde zijn niet strikt naleeft, en anderzijds het manifest onterecht negatief advies van het openbaar ministerie zonder enige kritiek letterlijk overneemt, is hier geen reden om het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding te herleiden tot het minimum, zoals gevorderd door de ambtenaar van de burgerlijke stand.

OM DEZE REDENEN :

Wij, M. S. CARDON de LICHTBUER,
ondervoorzitter aangesteld om de voorzitter van de rechtbank
van eerste aanleg zetelende te Brussel te vervangen ;

Bijgestaan door M. DEVILLE, griffier ;

Gezien de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in
gerechtszaken ;

Rechtsprekende na tegenspraak;

Alle andere of strijdige besluiten verwerpend;

Verklaart de eis ontvankelijk en gegrond zoals hierna bepaald;

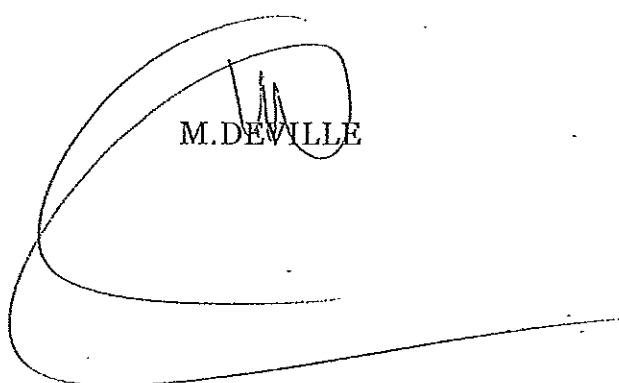
Vernietigt de weigeringsbeslissing van 17 januari 2012 van de ambtenaar
van de burgerlijke stand te ██████████ om het huwelijk tussen eisers te
voltrekken;

Veroordeelt de ambtenaar van de burgerlijke stand te ██████████ om het
huwelijk tussen eisers te voltrekken, binnen de veertien dagen nadat eisers
de aankomst van mevrouw ████████ op het Belgisch grondgebied per
aangetekend schrijven hebben meegedeeld aan de ambtenaar van de
burgerlijke stand te ██████████,

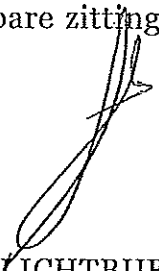
Verlengt de termijn bepaald in artikel 165 § 3 van het burgerlijk wetboek
met 6 maanden teneinde eisers toe te laten te huwen;

Veroordeelt verweerder tot de kosten van het geding, begroot voor eisers op
200,41 € + 1.320 € en voor verweerder op 1.320 €;

Aldus gewezen en uitspraak gedaan ter openbare zitting van het kort geding van 30 maart 2012

M.DEVILLE

S. CARDON de LICHTBUER